

[Arne Bjerregaard]

digvis notere, at man tilsyneladende overalt har glemt pligten til at udfylde pladsen i det brede samfundsmæssige fællesskab, ikke i en solidaritet, der blot skal tilgodese mig selv.

Og vi må sige: det er beklageligt, men det kan ikke hjælpe, at politikerne, hvad enten de hedder socialdemokrater eller SFere, vil tillægge befolkningen dyder, befolkningen generelt ikke har, og ønsker man dette generelt, de folkelige egenskaber ændret, kræver det en ændret holdning såvel til den almindelige skoleundervisning samt til opdragelse og værdinormer. Men resultatet af en sådan ændring kan jo først vise sig om en menneskealder, og jeg er nødt til at sige, at tidens politik kan nu engang ikke bygge på ønskemål, den må bygge på de nøgne kendsgerninger, den må bygge på den øjeblikkelige virkelighed.

Derfor siger kristeligt folkeparti: det er nødvendigt, selv om det gør os ondt, at det er en nødvendighed. Misbruget af vores gode sociale system gør det desværre nødvendigt.

Lad mig sige, at kristeligt folkeparti derudover – det er fremført i åbningstalen – selvfølgelig noterer med tilfredshed, at man vil fastholde en bred, fælles udenrigspolitik, at man vil fastholde, at u-landene ikke skal betale for vores elendighed.

Vi ser også med tilfredshed på, at regeringen vil videreføre en konstruktiv miljøpolitik, at den ikke vil indføre atomkraft uden en folkeafstemning, og at den vil stimulere det frivillige ungdomsarbejde og sikre større frihed for menighedsråd, for selv om økonomien er i fokus, selv om det er det væsentlige i øjeblikket, må vi sige fra kristeligt folkepartis side, at især i en krisetid må man ikke glemme frihedens og demokratiets fordring.

Kristeligt folkeparti erkender fuldt ud, at regeringens bebudede tiltag ikke løser vore problemer; det er der vist heller ingen der har påstået. Skal problemerne, som er skabt over 20 år, løses, kræver det mindst 10 års sej vilje såvel hos politikerne som hos befolkningen, men desværre kræver det også, som jeg tidligere har sagt, at landene i vest forstår, at kun hvis vi koordinerer vores økonomiske politik, vil der være en mulighed for at undgå 1930ernes krise. Vi skal ikke være så naive at tro, at bare vi gennemfører det her, er alting klaret. Det er det ikke. Vi er nødt til også at se det i sammenhæng med landene omkring os.

Lad mig til slut sige, at kristeligt folkeparti ønsker ikke at give socialdemokratiet skylden for vores økonomiske problemer, overhovedet ikke. Vi mener, at enhver herinde såvel som befolkningen udenfor må bære sin del af skylden. Kristeligt folkeparti erkender, at socialdemokratiet faktisk har en historisk betinget ret til at gå ind i en gold opposition. Alligevel vil kristeligt folkeparti appellere til socialdemokratiet om at lade fortiden og gamle indholdsløse slagord ligge i øjeblikket og i stedet gå ind i et konstruktivt samarbejde og så lade SFerne alene om at bevæge sig på den økonomiske ansvarsløshedens overdrev.

Steenholdt (Grøn.):

Først vil jeg gerne sige den afgående minister for Grønland tak for godt samarbejde, og så vil jeg byde den nye minister for Grønland velkommen. Under hans første besøg i Grønland har jeg konstateret, at han møder de store problemer, som vi har mange af i Grønland, med et åbent sind. Specielt har jeg været glad for at mærke, at han ikke er bange for at resignere, at han ikke låser sig fast på et standpunkt, når han ser, hvilke uheldige konsekvenser et sådant standpunkt ville medføre.

Jeg tænker på boligproblemerne i Grønland. De er alvorlige, det ved vi alle sammen. De er så alvorlige, at den forrige regering trods erkendelse af økonomiske vanskeligheder indgik en aftale med landsstyret om et ekstraordinært byggeprogram, hvorefter kommunerne, landsstyret og staten skulle dele udgifterne over en 10-årig periode.

Jeg har forstået, at ministeren for Grønland har indset, at det ville være en dårlig disposition at skære ned på denne udgift. Jeg håber meget, at det lykkes ministeren at overbevise sine ministerkolleger om, at det ikke er her, man skal skære ned.

Jeg vil som repræsentant for partiet atasut yde ministeren al den støtte, jeg formår, og som han har brug for i denne sag. Hverken atasut eller jeg ønsker at løbe fra vores medansvar. Vi er klar over, at økonomien i Danmark er alvorlig, og at vi skal være med til at finde rimelige besparelser, også i Grønland, men besparelser netop på boligområdet ville ikke være rimelige.

Jeg vil gerne sige et par ord om den ulyksalige strid mellem Grønland, Danmark og